

LUTKO MOJA

Uspavanka iz dana zbijega

Od požara spasih tebe,
lutko moja mala,
strašnoj smrti u plamenu
ja te nisam dala.

Nosila te prašnom cestom
putem izbjeglica,
hranu s tobom dijelila
ko s ptičićima ptica.

U šumi smo prenoćili
kad se borba bila,
od studeni ja sam tebe
pod svoj kaput skrila.

Kolijevku, svilen jorgan
ne mogu ti dati,
al' te zibam na rukama
kao prava mati.

U sobici topla peć je,
mlijeko na njoj vrije
dok te hranim, lutko moja
srce mi se smije